

царскѣй родѣ, и, прѣвъ отъ Българе-ты, ся-покрѣстиль (777 г.)

На мѣсто него ся-вѣцариль *Кардамъ*. Отъ негово врѣмя Българина зела да ся-управя, и Българе-ти зели да ся-усилватъ и изново да надвизать на Византийци-ты. Византийскѣй царь Константинъ VI ся-вдигнѣль възъ Българинѣ и прѣминѣль дору Старѣ-Планинѣ; нѣ Кардамъ го разбилъ (791) при Овчеполъ (сег. Провадима), и послѣ станѣль да иска напрѣдне-то даване. Той писалъ на Византийскѣй царь така: „Или ми прати даване-то, што ми си длѣженъ, или самъ штѣ дойдѣ на Златны-ты врата“ (сир. въ Цариградѣ). Константинъ казалъ да му отговорять, че той му пратилъ даване-то колко-то му ся-стоало. Кардамъ не штѣль много да му расправя, а му отговорилъ така: „Ты си старѣ, та не штѣ да ся-трудишь да дохождашь тука; азъ штѣ ти излѣзѣ насряштѣ, па какво даде господъ“ Константинъ ся-принудилъ, побрѣзалъ та събралъ войскѣ и ся-упѣтилъ за-въ Българинѣ; а Кардамъ го посряштѣль въ еднѣ горѣ, нѣ, безъ да ся-ударять, ся-разишли. Слава-та на голѣмы работы была оставена на Кардамовѣй прѣемникъ.

Въ начяло-то на IX вѣкѣ Българе-ты, што ся-заселели между Аваре-ты, покорили подѣ власть-тѣ си, колко-то Аваре имало, и нагласили едно голѣмо царство, което ся-простирало по всечко сегашно Маджарско прѣзъ сегашно Влашко до Карпатскы-ты планины, а нагорѣ по Дунава допирало до Франгкскѣ-тѣ дръжавѣ. Тия Българе ся-съединили съ отсамъ Дунавскы-ты Българе, та направили едно царство, на което станѣль владалець,